

Bilag 3.**Den internationale Arbejdsorganisations formål og struktur.**

Versailles-traktaten af 28. juni 1919 kapitel XIII med senere ændringer (navnlig den af den internationale arbejdskonference i Montreal i året 1946 vedtagne akt) og Philadelphia-deklarationen af 1944 opstiller reglerne for organisationens virksomhed.

Den internationale Arbejdsorganisations formål er ifølge organisationens statut tilvejebringelse af varig fred i verden baseret på social retfærdighed og en forbedring af arbejdsforholdene.

I Philadelphia-deklarationen af 1944 bekræfter konferencen den overbevisning, at varig fred kun kan opnås, hvis den er baseret på social retfærdighed. Endvidere fastslår konferencen, at alle mennesker har ret til at fremme deres materielle velfærd og åndelige udvikling „i frihed og værdighed“, herunder økonomisk tryghed og lige muligheder, at tilvejebringelsen af de forhold, hvorunder dette skal være muligt, skal udgøre det vigtigste mål for national og international politik, og at organisationen ved gennemførelsen af sine opgaver under hensyntagen til alle økonomiske og finansielle faktorer af betydning må optage hvilke som helst bestemmelser, som den anser for hensigtsmæssige, i sine beslutninger og henstillinger.

Den internationale arbejdskonference.

Til den internationale arbejdskonference kan hver medlemsstat sende en delegation, der omfatter 2 regeringsdelegerede, 1 delegeret repræsenterende arbejdsgivere og 1 delegeret repræsenterende arbejdere i det pågældende land. Arbejdsgiver- og arbejderdelegerede udpeges af regeringen efter indstilling af de mest repræsentative arbejdsgiver- og arbejderorganisationer i landet, hvor sådanne organisationer findes. De delegerede kan være ledsaget af rådgivere.

Arbejdskonferencen udarbejder bestemmelser om arbejdsforhold. Disse bestemmelser kan have form af konventioner, der, når de er ratificeret af en medlemsstat, er bindende for denne, eller af henstillinger.

Styrelsesrådet.

Styrelsesrådet består efter den i 1963 vedtagne ændring af statuttens af repræsentanter for 24 regeringer samt 12 arbejdsgiver- og 12 arbejderrepræsentanter. Af regeringerne er 10 vedvarende

medlemmer, nemlig lande med særlig betydelig industri, medens 14 er frit valgt. For tiden er følgende regeringer medlemmer af styrelsesrådet:

1. Vedvarende medlemmer (lande med særlig betydelig industri):

Amerikas forenede Stater,
Canada,
Frankrig,
Indien,
Italien,
Japan,
Kina,*)
Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland,
Den tyske Forbundsrepublik,
Unionen af socialistiske Sovjetrepublikker.

2. Valgte medlemmer (for 1963-66):

Algeriet,
Australien,
Brasilien,
Bulgarien,
Equador,
Gabon
Libanon,
Liberia,
Mali,
Mexico,
Pakistan,
Peru,
Polen,
Tanganyika.

Stedfortrædende medlemmer (for 1963-66):

Argentina,
Congo (Léopoldville),
Æthiopien,
Indonesien,
Marokko,
Norge,
Philippinerne,
Ukraine,
Uruguay,
Venezuela.

Styrelsesrådets formand er for tiden den mexicanske regeringsrepræsentant *Calderon Puig*.

*) Som det fremgår af sp. 98, repræsenteres Kina inden for ILO af den nationalistiske Formosa-regering.